

חוק לעידוד המגזר העסקי (קליטת עובדים) (הוראת שעה) (תיקון מס' 3), התשנ"ג-1993*

תיקון סעיף 1

1. בחוק לעידוד המגזר העסקי (קליטת עובדים) (הוראת שעה), התשנ"א-1991¹ (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 1 -

(1) בהגדרת "מגזר עסקי", בפסקה (1), במקום "משתתפת בתקציבו בשנת המס" יבוא "השתתפה בתקציבו בשנת המס הקודמת";

(2) בהגדרת "מעסיק", במקום "שהעסיק בתקופה הקודמת מעל חמישה עובדים בממוצע חודשי" יבוא "שהעסיק עובדים בכל אחד מחודשי התקופה הקודמת, ובכל התקופה - מעל חמישה עובדים בממוצע חודשי";

(3) אחרי הגדרת "מעסיק" יבוא:

"עובד נוסף" -

(א) אורח ישראלי או תושב ישראל העובד אצל מעסיק והתקיימו בו כל אלה:

(1) הוא התקבל לעבודה כדין;

(2) הוא הועסק במשך רבעון אחד לפחות - בכל אחד מימי העבודה שבכרבעון, שש שעות ביום לפחות או מאה ושלושים וחמש שעות לחודש בכל אחד מחודשי הרבעון;

(3) הכנסתו מתחייבת במס לפי סעיף 2(2) לפקודה והמעסיק ניכה מס משכרו בהתאם להוראות סעיפים 164 ו-166 לפקודה;

(4) אם הוא עובד אצל מעסיק שהוא אגודה שיתופית - הוא נמנה עם סוגי העובדים ששר האוצר אישרם לענין זה וקבע את בסיס החישוב של הכנסתם;

(ב) ולמעט אחד מאלה:

(1) מי שהוא קרובו של המעסיק, ובתאגיד - קרובו של המנהל או של בעל שליטה בו;

(2) עובד המבצע עבודה שבוצעה קודם לכן בידי קבלן עצמאי;

(3) חבר באגודה השיתופית או מחליף חבר באגודה השיתופית בעבודתו באגודה;

(4) עובד שעבד קודם לכן בעסק אחר של המעסיק או בחבר-בני-אדם שהמעסיק, ובשותפות - אחד מן השותפים - הוא בעל שליטה בו או בתאגיד הקשור למעסיקו; לענין זה, "תאגיד קשור" - כמשמעותו בסעיף 96 לפקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983²;

(5) עובד שעבד קודם לכן בחבר-בני-אדם (להלן - המעסיק הקודם) שעסקיו או נכסיו או כל חלק מהם, הועברו למעסיק או מוזגו בכל דרך שהיא בעסקי המעסיק (להלן - המעסיק החדש), למעט עובד שהמעסיק

* נתקבל בכנסת ביום י"ז באב התשנ"ג (4 באוגוסט 1993); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2170, מיום כ"ט באדר התשנ"ג (22 במרס 1993), עמ' 109.

¹ ס"ח התשנ"א, עמ' 201; התשנ"ב, עמ' 163.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 37, עמ' 761.

הקודם היה זכאי לתמריץ עבורו בתכוף לפני ההעברה או המיווג ובלבד שהמעסיק החדש זכאי אף הוא לתמריץ עבור אותו עובד בהתחשב במספר העובדים שהוא מעסיק לאחר המיווג לעומת מספרם הממוצע של העובדים אצל שני המעסיקים כאחד בתקופה הקודמת³;

"בעל שליטה" ו"קרוב" – כמשמעותם בסעיף 32(9) לפקודה.

(4) בהגדרת "רבעון", במקום הסיפה המתחילה במלים "והאחרונה בהם" יבוא "והאחרונה בהם מסתיימת ביום ח' בטבת התשנ"ו (31 בדצמבר 1995)";

(5) בהגדרת "תקופה קודמת", בסופה יבוא "ולגבי מעסיק שלא העסיק בכל התקופה הקודמת מעל חמישה עובדים בממוצע חודשי – התקופה שתחילתה ביום ל' בסיון התשנ"ב (1 ביולי 1992) וסיומה ביום ז' בטבת התשנ"ג (31 בדצמבר 1992), ואם לא העסיק עובדים כאמור בתקופה זו, תקופה אחרת של ששה חודשי העסקה שלמים ורצופים שתחילתה ביום ב' באב התשנ"ב (1 באוגוסט 1992) או באחד בכל חודש שלאחר מכן, הקודמת לרבעון שבשלו מוגשת הבקשה לתמריץ".

החלפת סעיף 2

2. במקום סעיף 2 לחוק העיקרי יבוא:

"זכות לתמריץ 2. (א) מעסיק יהיה זכאי לתשלום תמריץ מאוצר המדינה בעד כל עובד נוסף מעל הממוצע החודשי של עובדים שהעסיק בתקופה הקודמת ובלבד שלא ישולם תמריץ –

(1) בעד אותו עובד נוסף – לאחר תום עשרים וארבעה חודשים מהיום שבו שולם לראשונה תמריץ בעדו;

(2) בעד אותה תוספת עובדים – לאחר תום עשרים וארבעה חודשים מהיום שבו שולם לראשונה תמריץ בשל אותה תוספת עובדים, בין אם היא התקיימה ברציפות בכל אחד מהחודשים ובין אם לאו; לענין זה – "תוספת עובדים", לגבי כל מעסיק – הגידול בהפרש שבין הממוצע החודשי של העובדים שהעסיק בתקופה הקודמת לבין מספר העובדים שהוא מעסיק בכל חודש שעבורו מתבקש התמריץ.

(ב) במנין עובדיו של מעסיק, בתקופה הקודמת וברבעון השוטף, יימנו כל העובדים לרבות עובדי קבלן שעבדו אצלו בתקופה הקודמת וברבעון השוטף."

תיקון סעיף 3

3. בסעיף 3 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (ב), במקום "בשנת העסקתו הראשונה" יבוא "בשנה הראשונה שתחילתה ביום שבו שולם לראשונה תמריץ בעד אותה תוספת עובדים (להלן בסעיף קטן זה – המועד הקובע)" ובמקום "בשנת העסקתו השניה" יבוא "בשנה השניה החל במועד הקובע";

(2) בסופו יבוא:

"(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), לצורך חישוב התמריץ בעד עובד קבלן אשר למזמין אין לגביו נתוני שכר מאושרים על ידי רואה חשבון או יועץ מס, יראו את שכר המינימום לפי חוק שכר מינימום, התשמ"ו-1987³, כפי שהיה בחודש שעבורו משולם התמריץ, כשכרו החודשי של עובד כאמור שהועסק במשרה מלאה, ואם הועסק במשרה חלקית – החלק היחסי מהשכר האמור."

³ ס"ח התשמ"ו, עמ' 68.

"(ב) בית המשפט שהרשיע אדם בשל קבלת תמריץ במרמה רשאי, בנוסף לכל עונש אחר, לצוות עליו להחזיר לאוצר המדינה סכום שלא יעלה על פי ארבעה מסכום התמריץ שהתקבל שלא כדין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961⁴, על סכום התמריץ שקיבל, מיום קבלתו ועד יום ההחזר; על גביית החזר כאמור שלא שולם במועדו יחולו הוראות פקודת המסים (גביה)⁵, כאילו היה מס כמשמעותו באותה פקודה."

"תשלום תמריץ 5. (א) בקשה לתמריץ תוגש על ידי המעסיק בדרך, במועדים ועל פי כללים שיקבע שר האוצר.

(ב) סכום התמריץ יועבר למעסיק בתוך 45 ימים מיום הגשת הבקשה; הועבר הסכום לאחר המועד האמור, תיווסף עליו ריבית בשיעור הנקבע מעת לעת על ידי החשב הכללי באוצר, עד להעברתו למעסיק בפועל."

6. בסעיף 6 לחוק העיקרי, במקום הסיפה החל במלים "עד ליום" יבוא "עד יום י"ז בטבת התשנ"ד (31 בדצמבר 1993)".

7. תחילתו של חוק זה ביום תחילתו של החוק העיקרי, ואולם תחילתם של סעיפים 1(3)(א) ו-2(2) החל ב"מאה ושלושים וחמש", ו-5(5) ו-5 תהיה ביום ח' בטבת התשנ"ג (1 בינואר 1993), של סעיף 3(2) ביום ל' בסיון התשנ"ב (1 ביולי 1992) ושל סעיף 4 - ביום פרסומו של חוק זה.

יצחק רבין

ראש הממשלה

אברהם (בייגה) שוחט

שר האוצר

עוזר וייצמן

נשיא המדינה

שבח וייס

יושב ראש הכנסת

⁴ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.⁵ חוקי אי, כרך ב' עמ' (ע) 1374; ס"ח התש"ן, עמ' 127.